

Ležím v trávě, oči se klíží
ranou v hlavě, krev vytéká

Cítím kroky vím, ona se blíží
věrně čeká na člověka

Znám ji dlouho v patách mi kráčí
včera tamti dnes tedy já

Ona zpívá a od hor se mračí
mrtvá, živá není Živa

Tak jako není zlato všechno, co se třpytí
a zima navždy zemi nezamyká
má náruč není jenom zmar a krupobití
je spánek věčný znaveného bojovníka

Dažbog štít svůj k Zavyjdu sklání
až se setmí, smírím se s tím
potom v Návu, do jejích dlaní
svou těžkou hlavu rád položím

Tak jako není zlato všechno, co se třpytí
a zima navždy zemi nezamyká
má náruč není jenom zmar a krupobití
je spánek věčný znaveného bojovníka

V náruči moje rány všechny se ti zhojí
nabereš sílu, zrak tvůj roztříští kal
branami Návu se mnou projdeš v plné zbroji
po boku věrných usedneš a zas budeš král

Ležím v trávě, oči se klíží
ležím v trávě..
ležím v trávě..